

Vai Kịch Cuối Cùng

<http://www.4vn.net/truyenngan/cam.dong/vai.kich.cuoi.cung.htm>

Có một người diễn viên già đã về hưu và sống độc thân . Mùa hạ năm ấy, ông tìm về một làng vắng vẻ ở rừng núi , sống với gia đình người em của ông là giáo viên cấp một trường làng. Mỗi buổi chiều , ông thường ra ngồi chơi nơi bãi cỏ vắng lặng ngoài thung lũng . Ở đây chiều nào ông cũng thấy một chú bé ra ngồi đợi đoàn tàu hỏa chạy ngang qua . Có một đường tàu hỏa đi qua thung lũng rộng này , trước khi rẽ vào những núi đá um tùm phía ga trên . Chú bé hồi hộp đợi . Đoàn tàu phủ đầy bụi đường với những toa đông đúc hành khách như một thế giới khác lạ âm âm lướt qua thung lũng . Chú bé đứng vụt dậy , háo hức đưa tay vẫy . Chú mong có một hành khách nào đó vẫy lại chú . Nhưng hành khách - một môi vì suốt một ngày trên đường - chẳng ai đi vẫy lại chú nhỏ không quen biết . Hôm sau , hôm sau , rồi hôm sau nữa , hôm nào ông già cũng thấy chú bé ra vẫy và vẫn không hành khách nào vẫy lại . Nhìn nét mặt thất vọng của chú bé , ngực người diễn viên già như thắt lại . Ông nghĩ : "Không có gì đau lòng bằng thấy một em bé thất vọng , đừng để cho trẻ con mất lòng tin ở đời sống , ở con người .

Hôm sau , người em thấy ông anh mình giờ chiếc vali chứa đồ hóa trang diễn viên của ông ra . Ông dán lên mũi một bộ râu giả , đeo kính , mượn ở đâu một chiếc áo vét cũ mặc vào , rồi chống gậy đi .

Ông đi nhờ chuyến xe ngựa của trạm bưu điện xuống ga dưới , cách đó 20 km . Ông mua vé lên tàu đi ngược lên ga trên . Ngồi sát cửa sổ toa tàu , ông thầm nghĩ : đây là vai kịch cuối cùng của mình , cũng như nhiều lần nhà hát phân cho mình - một vai phụ , một vai rất bình thường : một hành khách giữa bao hành khách đi tàu .

Qua cái thung lũng có chú bé đang đứng vẫy , người diễn viên nhào người ra , cười và đưa tay vẫy lại chú bé . Ông thấy chú bé mừng cuống quít , nhảy cẫng lên , đưa cả hai tay vẫy mãi .

Con tàu đi xa . Ông diễn viên già cảm động hơn bất cứ một đêm diễn huy hoàng nào ở nhà hát . Đây là vai kịch cuối cùng , của ông , một vai phụ , một vai không có lời , một vai không đáng kể nhưng đã làm cho chú bé kia vui sướng , đã đáp lại tâm hồn chú và chú sẽ không mất lòng tin vào cuộc đời